

DOMSTOLENS DOM (Fjerde Afdeling)

28. februar 2008 *

I sag C-263/06,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af Corte Suprema di Cassazione (Italien) ved afgørelse af 30. marts 2006, indgået til Domstolen den 16. juni 2006, i sagen:

Carboni e derivati Srl

mod

Ministero dell'Economia e delle Finanze,

Riunione Adriatica di Sicurtà SpA,

har

DOMSTOLEN (Fjerde Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, K. Lenaerts, og dommerne R. Silva de Lapuerta, E. Juhász, J. Malenovský og T. von Danwitz (refererende dommer),

* Processprog: italiensk.

generaladvokat: J. Mazák
justitssekretær: R. Grass,

på grundlag af den skriftlige forhandling,

efter at der er afgivet indlæg af:

- den italienske regering ved I.M. Braguglia, som befuldmægtiget, bistået af avvocato dello Stato G. Albenzio

- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved E. Righini og J. Hottiaux, som befuldmægtigede,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 11. september 2007,

afsagt følgende

Dom

- 1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 1 i Kommissionens beslutning nr. 67/94/EKSF af 12. januar 1994 om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen til Fællesskabet af hæmatit råjern med oprindelse i Brasilien, Polen, Rusland og Ukraine (EFT L 12, s. 5), sammenholdt med artikel 29-31 i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 302, s. 1, herefter »EF-toldkodeksen«).

- 2 Anmodningen er blevet fremsat i en sag mellem Carboni e derivati Srl (herefter »Carboni«) og Ministero dell'Economia e delle Finanze (økonomi- og finansministeriet, herefter »Ministero«) og Riunione Adriatica di Sicurtà SpA (herefter »RAS«) vedrørende fastsættelsen af toldværdien af et parti hæmatit råjern med oprindelse i Rusland importeret til Det Europæiske Fællesskab, med henblik på anvendelsen af en variabel antidumpingtold, der blev indført ved beslutning nr. 67/94.

Retsforskrifter

Grundbestemmelserne om antidumping og de specifikke grundbestemmelser om antidumping

- 3 Kommissionens beslutning nr. 2424/88/EKSF af 29. juli 1988 om beskyttelse mod dumpingimport eller subsidieret import fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab (EFT L 209, s. 18, herefter »grundbeslutningen«), bestemmer i artikel 1, 2 og 13:

»Artikel 1

Anvendelse

Denne beslutning indeholder bestemmelser vedrørende beskyttelse mod dumpingimport eller subsidieret import fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab.

Artikel 2

Dumping

A. PRINCIP

1. En antidumpingtold kan opkræves for enhver dumpingvare, når en sådan vare ved overgang til fri omsætning i Fællesskabet forvolder skade.

2. En indført vare betragtes som en dumpingvare, når dens eksportpris til Fællesskabet er lavere end den normale værdi af samme vare.

[...]

Artikel 13

Generelle toldbestemmelser

[...]

2. Sådanne foranstaltninger skal især indeholde oplysninger om størrelsen og arten af den pålagte told, den pågældende vare, oprindelses- eller eksportlandet og om muligt navnet på leverandøren samt begrundelse for den pågældende foranstaltning.

3. Tolden må ikke være højere end den midlertidigt anslåede eller endeligt fastsatte dumpingmargen eller den midlertidigt anslåede eller endeligt fastsatte subsidieydelse; den bør være lavere, såfremt en sådan lavere told er tilstrækkelig til at afhjælpe skaden.

[...]«

⁴ Den 12. januar 1994 vedtog Kommissionen beslutning nr. 67/94 på grundlag af grundbeslutningens artikel 11, der giver mulighed for at indføre en midlertidig antidumpingtold. Betragtning 64, 65, 66 og 67 til beslutning nr. 67/94 har følgende ordlyd:

»(64) Der blev foretaget en beregning for at fastslå det prisniveau, der ville sikre, at den pågældende import ikke længere medfører væsentlig skade for EF-erhvervsgrenen. [...]

(65) Kommissionen finder, at ud over at genskabe redelige konkurrencevilkår på markedet for hæmatit råjern, bør foranstaltningerne samtidig gøre det muligt for eksportlandene at opnå en bedre fortjeneste på eksporten af den pågældende vare.

- (66) For at nå dette mål anser Kommissionen indførelsen af en minimumspris for at være den mest hensigtsmæssige foranstaltning i den foreliggende sag.
- (67) Da den minimumsimportpris, som anses for nødvendig for at afhjælpe de skadelige virkninger af dumpingimporten, i hvert enkelt tilfælde er lavere end den normale værdi, der er fastsat for de berørte selskaber, overstiger den midlertidige antidumpingtold efter Kommissionens opfattelse og som omhandlet i artikel 13, stk. 3, i beslutning nr. 2424/88/EKSF ikke de fastlagte dumpingmargener.«

5 Artikel 1 i beslutning nr. 67/94 har følgende ordlyd:

»Artikel 1

1. Der indføres en midlertidig antidumpingtold på importen af hæmatit råjern henhørende under KN-kode 7201 10 19 og med oprindelse i Brasilien, Polen, Rusland og Ukraine.

2. Tolden fastsættes til forskellen mellem en minimumspris på 149 ECU/ton (cif, ufortoldet) og den angivne toldværdi i alle de tilfælde, hvor den angivne toldværdi er lavere end nævnte minimumsimportpris.

3. Gældende bestemmelser for told finder anvendelse.

[...]«

- 6 Den midlertidige antidumpingtold, som var indført ved Kommissionens beslutning nr. 67/94, blev stadfæstet ved Kommissionens beslutning nr. 1751/94/EKSF af 15. juli 1994 om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen til Fællesskabet af hæmatit råjern med oprindelse i Brasilien, Polen, Rusland og Ukraine (EFT L 182, s. 37). Denne beslutnings artikel 1, stk. 2, bestemmer:

»Tolden fastsættes til forskellen mellem en pris på 149 ECU pr. ton og den anerkendte toldværdi (frit EF-grænse) i alle de tilfælde, hvor denne toldværdi er lavere end ovennævnte pris.«

EF-toldkodeksen og dens gennemførelsesbestemmelser

- 7 EF-toldkodeksens artikel 28-31 har følgende ordlyd:

»Artikel 28

Dette kapitel indeholder bestemmelserne for toldværdiansættelse med henblik på anvendelsen af De Europæiske Fællesskabers toldtarif samt de ikke-toldmæssige foranstaltninger, der er fastsat i særlige fællesskabsbestemmelser som led i varehandelen.

Artikel 29

1. Toldværdien af indførte varer er transaktionsværdien, dvs. den pris, som faktisk er betalt eller skal betales for varerne ved salg til udførsel til Fællesskabets toldområde, i givet fald justeret i henhold til artikel 32 og 33, når:

[...]

d) køberen og sælgeren ikke er indbyrdes afhængige eller, hvis dette er tilfældet, når transaktionsværdien kan antages som værdigrundlag i henhold til stk. 2.

2. a) Ved afgørelsen af, om transaktionsværdien kan antages ved anvendelse af stk. 1, er det forhold, at køberen og sælgeren er indbyrdes afhængige, ikke i sig selv tilstrækkelig grund til at betragte transaktionsværdien som uantagelig. Om nødvendigt må de særlige omstændigheder ved salget undersøges, og transaktionsværdien godkendes, hvis dette afhængighedsforhold ikke har påvirket prisen. Hvor toldmyndighederne ud fra de oplysninger, der er meddelt af klarereren eller som stammer fra andre kilder, har anledning til at formode, at afhængighedsforholdet har påvirket prisen, gøres klarereren opmærksom herpå, og der gives denne rimelig mulighed for at svare. Hvis klarereren fremsætter anmodning herom, gives toldmyndighedernes begrundelser skriftligt.

[...]

Artikel 30

1. Når toldværdien ikke kan fastsættes i henhold til artikel 29, gennemgås stk. 2, litra a), litra b), litra c) og litra d) i nævnte rækkefølge [...]

2. Ved anvendelse af denne artikel fastsættes toldværdien ved anvendelse af:
 - a) transaktionsværdien af tilsvarende varer [...]

 - b) transaktionsværdien af lignende varer [...]

 - c) en værdi baseret på enhedsprisen ved salg i Fællesskabet af den største samlede mængde af de indførte varer eller tilsvarende eller lignende indførte varer til personer, der ikke er afhængige af sælgerne

 - d) en beregnet værdi [...]

Artikel 31

1. Hvis toldværdien af varerne ikke kan fastsættes i henhold til artikel 29 eller 30, fastsættes den på grundlag af de foreliggende data i Fællesskabet og ifølge rimelige fremgangsmåder, der er forenelige med grundprincipperne og de almindelige bestemmelser:

— i aftalen om anvendelse af artikel VII i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel

— i artikel VII i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel

— og bestemmelserne i dette kapitel.

2. Ved anvendelse af stk. 1 kan toldværdien ikke fastsættes på grundlag af:

[...]

b) et system, hvorefter den højeste af to mulige værdier anvendes ved toldværdiansættelsen

[...]

g) vilkårlige eller fiktive værdier.«

- 8 Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 253, s. 1, herefter »gennemførelsesforordningen«) indeholder et bilag 23 med overskriften »Forklarende bemærkninger om toldværdi«. Punkt 2 i bemærkningerne i dette bilag vedrørende EF-toldkodeksens artikel 31, stk. 1, bestemmer:

»De fremgangsmåder for værdiansættelse, som skal benyttes i medfør af artikel 31, stk. 1, [i denne kodeks] bør være de i artikel 29 og artikel 30, stk. 2, anførte, men en rimelig smidighed i anvendelsen af disse metoder vil være i overensstemmelse med målene og bestemmelserne i artikel 31, stk. 1.«

- 9 Ved denne gennemførelsesforordning har Kommissionen fastsat gennemførelsesbestemmelser til EF-toldkodeksen. Denne forordnings artikel 147, stk. 1, der var gældende i juni 1994 på tidspunktet for importen af partiet af hæmatit råjern med oprindelse i Rusland, der danner grundlag for den nationale forelæggelsessag, bestemmer:

»Ved anvendelse af kodeksens artikel 29 anses den omstændighed, at de varer, som har været genstand for et salg, angives til fri omsætning, som tilstrækkelig tilkendegivelse af, at de er blevet solgt med henblik på udførsel til Fællesskabets toldområde. Den anses også som tilstrækkelig ved successive salg inden værdiansættelsen; i sådanne tilfælde kan den pris, der betales ved hvert af disse salg, lægges til grund ved værdiansættelsen, jf. dog artikel 178 til 181.«

- 10 Gennemførelsesforordningens artikel 178-181 omhandler angivelse af oplysninger og fremlæggelse af dokumenter vedrørende toldværdien. Kommissionens forordning (EF) nr. 3254/94 af 19. december 1994 om ændring af forordning nr. 2454/93 (EFT L 346, s. 1) indsatte i gennemførelsesforordningen artikel 181a, der bestemmer:

»1. Toldmyndighederne har ikke pligt til at fastsætte toldværdien af indførte varer efter transaktionsværdimetoden, hvis de efter proceduren i stk. 2 ud fra begrundet tvivl ikke er overbevist om, at den angivne værdi svarer til det samlede beløb, der er betalt eller skal betales for varen som omhandlet i [EF-]kodeksens artikel 29.

2. Når toldmyndighederne er i tvivl som anført i stk. 2, kan de i henhold til artikel 178, stk. 4, kræve yderligere oplysninger. Hvis toldmyndighederne stadig har begrundet tvivl, skal de, inden der træffes en endelig afgørelse, underrette den pågældende person skriftligt, hvis denne anmoder herom, om grundene til denne tvivl samt indrømme ham en rimelig mulighed for at svare. En endelig, begrundet afgørelse skal afgives skriftligt til den pågældende person.«

Tvisten i hovedsagen og det præjudicielle spørgsmål

- 11 I maj 1994 købte Carboni fra Commercio Materie Prime CMP SpA (herefter »CMP«) med hjemsted i Genova (Italien) et parti hæmatit råjern med oprindelse i Rusland, som CMP havde købt af OME-DTECH Electronics LTD (herefter »OMEDTECH«) med hjemsted i Limassol (Cypern). I juni 1994 indgav Carbonis toldagent SPA-MAT Srl angivelse til toldmyndighederne i Mofetta (Italien) på Carbonis vegne vedrørende indførslen af dette parti, hvis værdi blev angivet til 151 ECU pr. ton, og toldformaliteterne i denne havn blev afsluttet efter betaling af toldafgifterne, som blev erlagt den 14. juni 1994.

- 12 Ved afgørelse af 16. juli 1994 meddelte toldvæsenet Carboni gennem SPA-MAT Srl, at det erlagte beløb i overensstemmelse med beslutning nr. 67/94 skulle forhøjes med en antidumpingtold svarende til forskellen mellem prisen på 149 ECU pr. ton og toldværdien, idet toldvæsenet bestred rigtigheden af den angivne værdi.

- 13 Carboni stillede ved garanten RAS en sikkerhed for betalingen af den krævede antidumpingtold, men anlagde sag mod Ministero og RAS for Tribunale di Bari (Retten i Bari), idet selskabet bestred grundlaget for kravet om en antidumpingtold og følgelig også kravet om sikkerhedsstillelse.

- 14 Carboni gjorde først og fremmest gældende, at prisen på 151 ECU pr. ton, der var anført på CMP's faktura, var højere end minimumsimportprisen (149 ECU pr. ton), således at der ikke var grundlag for at opkræve en antidumpingtold.

- 15 Ministero anførte, at indførselsangivelsen var ledsaget af et ugyldigt oprindelsescertifikat, og at den pris, der var angivet i CMA's proformafaktura, ikke var troværdig. Ministero gjorde herved gældende, at den faktura, der var udstedt af OME-DTECH i forbindelse med det forudgående salg, angav en salgspris til CMP på 130,983 ECU pr. ton, hvilket indebar en negativ forskel i forhold til den i beslutning nr. 67/94 fastsatte minimumsimportpris.
- 16 Carboni fik ikke medhold ved Tribunale di Bari dom af 30. september 2000, bl.a. med den begrundelse, at beskyttelsen af det europæiske marked gennem indførelsen af en antidumpingtold burde iværksættes på tidspunktet for indførelsen til Det Europæiske Fællesskab, dvs. på tidspunktet for en EF-erhvervsdrivendes første køb.
- 17 Carboni ankede dommen til Corte d'appello di Bari, der ikke gav selskabet medhold. Ifølge denne ret skal der ved udtrykket »overgår til fri omsætning« som omhandlet i EF-toldkodeksens artikel 201 forstås, at varen indføres til Fællesskabets marked, hvorfor der skal tages hensyn til det afsætningsled, hvor den første EF-erhvervsdrivende køber varen. I modsat fald ville antidumpingforskrifterne let kunne omgås.
- 18 Carboni iværksatte kassationsanke for Corte Suprema di Cassazione. Carboni gjorde herunder særligt gældende, for det første, at overgang til fri omsætning først sker på det tidspunkt, hvor varen indføres til Fællesskabets toldområde og ikke, når den blot købes af en fællesskabsborger i et land uden for Fællesskabet. Formålet med antidumpingtolden er ikke at straffe producentlandet for at hindre det i at eksportere til en bestemt pris, men derimod at undgå, at en vare, der sælges med tab, indføres til Fællesskabets marked og dermed skader konkurrencen.

- 19 For det andet henviste Carboni til artikel 1, stk. 2, i beslutning nr. 1751/94 og til EF-toldkodeksens artikel 29, stk. 1, første afsnit in intio, der bestemmer, at »toldværdien af indførte varer er transaktionsværdien, dvs. den pris, som faktisk er betalt« Carboni udledte heraf, at idet der ikke foreligger forbehold vedrørende rigtigheden af den af CMP udfærdigede købsfaktura, er det af CMP betalte beløb ikke relevant, idet prisforskellen mellem de to salg er begrundet i forskellige faktorer, nemlig vederlaget for formidlingsvirksomhed, transportomkostninger og ansvaret for risici.
- 20 Efter Ministeros opfattelse må formålet med antidumpingforskrifterne føre til, at den skade, som påføres Fællesskabets marked, ikke kun indtræder på det tidspunkt, hvor de varer, der sælges med tab, indføres til Fællesskabets toldområde, men også i den situation, hvor en EF-erhvervsdrivende køber varerne til en lavere pris end den, som andre EF-erhvervsdrivende må betale.
- 21 Corte Suprema di Cassazione har rejst det spørgsmål, om toldvæsenet som grundlag for anvendelse af en antidumpingtold kan anvende værdien svarende til den pris, der er fastsat for den pågældende vare inden for rammerne af et salg, der ligger forud for det salg, på grundlag af hvilket toldangivelsen er foretaget, eller, med andre ord, om det relevante tidspunkt er det tidspunkt, hvor der foreligger et endeligt salg med henblik på eksport til Fællesskabets toldområde, uafhængigt af varens frembydelse for toldvæsenet.
- 22 Corte Suprema di Cassazione er af den opfattelse, at det må afgøres, om den frihed, der tilkommer den erhvervsdrivende til med henblik på fastsættelsen af toldværdien at vælge den pris, der er betalt for de pågældende varer i forbindelse med et salg, som ligger forud for det salg, der ligger til grund for toldangivelsen, også tilkommer toldmyndigheden.

- 23 Efter at have konstateret, at Domstolen endnu ikke har taget stilling til det i hovedsagen rejste retlige spørgsmål, har Corte Suprema di Cassazione besluttet at udsætte sagen og at forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»Kan toldmyndigheden i henhold til principperne i Fællesskabets toldordning ved indførelsen af en antidumpingtold som den, der blev indført ved Kommissionens beslutning nr. 67/94/EKSF, henholde sig til prisen i forbindelse med et salg af samme vare, som fandt sted forud for det salg, der danner grundlag for toldangivelsen, når køberen er en fællesskabsborger, eller når salget under alle omstændigheder er foretaget med henblik på indførsel til Fællesskabet?«

Om det præjudicielle spørgsmål

- 24 Med det forelagte spørgsmål ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om Fællesskabets relevante toldforskrifter tillader, at toldmyndighederne ved anvendelsen af den antidumpingtold, der blev indført ved beslutning nr. 67/94, fastlægger toldværdien på grundlag af den pris, der er fastsat for de samme varer ved et salg, der har fundet sted forud for det salg, der danner grundlag for toldangivelsen.
- 25 Med henblik på besvarelsen af dette spørgsmål skal det først afgøres, om toldmyndighederne generelt med henblik på anvendelsen af den antidumpingtold, som er indført ved nævnte beslutning, kan henholde sig til den pris, der er fastsat for de samme varer i forbindelse med et tidligere salg, også selv om den angivne pris svarer til den pris, der faktisk er betalt eller skal betales af importøren. Såfremt spørgsmålet

besvares benægtende, skal det dernæst undersøges, om toldmyndighederne i det mindste har denne mulighed i det enkelte tilfælde, når de bestrider rigtigheden af den pris, der er angivet i toldangivelsen.

Om toldmyndighedernes adgang til at henholde sig til et tidligere salg med henblik på anvendelse af den antidumpingtold, der blev indført ved beslutning nr. 67/94, når den angivne pris svarer til den pris, der faktisk er betalt eller skal betales af importøren

- 26 Med henblik på besvarelsen af spørgsmålet, om toldmyndighederne med henblik på anvendelsen af den antidumpingtold, der er indført ved beslutning nr. 67/94, kan henholde sig den pris, der er fastsat for de pågældende varer i forbindelse med et tidligere salg, også selv om den angivne pris svarer til den pris, der faktisk er betalt eller skal betales af importøren, skal begrebet »den angivne toldværdi« i artikel 1, stk. 2, i beslutning nr. 67/94 fortolkes.
- 27 Det bemærkes indledningsvis, at begrebet »[...] toldværdi« svarer til toldværdien af importerede varer, således som disse er defineret inden for rammerne af toldlovgivningen (jf. analogt dom af 29.5.1997, sag C-93/96, ICT, Sml. I, s. 2881, præmis 14). Henset til tidspunktet for de faktiske omstændigheder i hovedsagen, skal man henholde sig til EF-toldkodeksens artikel 29, stk. 1, der definerer dette begreb som »transaktionsværdien, dvs. den pris, som faktisk er betalt eller skal betales for varerne ved salg til udførsel til Fællesskabets toldområde«, i givet fald justeret i henhold til andre relevante bestemmelser i EF-toldkodeksen.
- 28 Artikel 29, stk. 1, præciserer, at toldværdien kun vedrører varer »ved salg til udførsel til Fællesskabets toldområde«. Det følger heraf, at det på tidspunktet for salget må

godtgøres, at varer med oprindelse i et tredjeland føres til Fællesskabets toldområde (jf. analogt vedrørende artikel 3, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 1224/80 af 28.5.1980 om varers toldværdi (EFT L 134, s. 1), en bestemmelse, der i alt væsentligt er identisk med EF-toldkodeksens artikel 29, stk. 1, dom af 6.6.1990, sag C-11/89, Unifert, Sml. I, s. 2275, præmis 11).

29 I henhold til gennemførelsesforordningens artikel 147, stk. 1, første punktum, skal det anses for tilstrækkeligt til, at ovennævnte betingelse er opfyldt, at de varer, som har været genstand for et salg, angives til fri omsætning. Artikel 147, stk. 1, andet punktum, i den udgave, der finder anvendelse på de faktiske omstændigheder i hovedsagen, præciserer, at dette også gælder ved successive salg inden værdiansættelsen.

30 Ved successive salg kan priser, der svarer til priser ved salg, der er sket efter eksport, men inden overgang til fri omsætning i Fællesskabet, således kunne tages i betragtning ved fastsættelsen af »transaktionsværdien« som omhandlet i EF-toldkodeksens artikel 29, stk. 1 (jf. analogt Unifert-dommen, præmis 13).

31 Det følger heraf, at importøren i forbindelse med successive salg af varer med henblik på indførsel til Fællesskabets toldområde frit blandt de aftalte priser for hvert enkelt salg kan vælge den pris, som kan anvendes som grundlag for fastsættelsen af toldværdien af de pågældende varer, forudsat at han i forhold til den valgte pris er i stand til at fremlægge alle fornødne oplysninger og dokumenter for toldmyndighederne (jf. analogt Unifert-dommen, præmis 16 og 21).

- 32 Domstolen skal dernæst ud fra disse præciseringer vedrørende betydningen af udtrykket »[...] toldværdi«, som henviser til toldforskrifterne, og som således giver importøren den ovenfornævnte valgmulighed, fastslå betydningen af tilføjelsen »angivne« i dette udtryk med henblik på at besvare spørgsmålet fra Corte Suprema di Cassazione om, hvorvidt toldmyndigheden ligeledes har en mulighed for at vælge en pris fra et forudgående salg som grundlag for anvendelsen af en antidumpingtold.
- 33 Ved tilføjelsen af udtrykket »angivne« i artikel 1, stk. 2, i beslutning nr. 67/94 understreges, at grundlaget for at anvende en antidumpingtold ikke er toldværdien som sådan, men den af importøren angivne toldværdi. Det fremgår således af den pågældende bestemmelse, at priser, der knytter sig til salg, der finder sted forud for det salg, hvis pris er blevet anvendt af importøren med henblik på toldangivelsen, ikke kan tages i betragtning ved anvendelse af en antidumpingtold. Ordlyden af artikel 1, stk. 2, i beslutning nr. 67/94 giver således ikke toldmyndighederne mulighed for at vælge prisen fra det første salg som grundlag for toldværdien ved den nærmere fastsættelse af en antidumpingtold.
- 34 Den italienske regering har imidlertid hævdet, at toldmyndighederne i hovedsagen kunne fastsætte tolden på grundlag af salget af hæmatit råjern fra OME-DTEC til CMP, eftersom sidstnævnte virksomhed selv er en EF-erhvervsdrivende. Kommissionen har medgivet, at ordlyden af beslutning nr. 67/94 ikke giver mulighed for at beregne en variabel told på andre måder end på grundlag af prisen vedrørende den sidste transaktion, der fremgår af toldangivelsen, men anfører, at formålet med en antidumpingforanstaltning, der er baseret på fastsættelsen af en minimumsimportpris, let kan omgås, og at der foreligger et »vist spændt forhold« i anvendelsen af den pris, der fastsættes inden for rammerne af det sidste salg, for så vidt angår formålene med told på den ene side og en variabel antidumpingtold, baseret på en minimumsimportpris, på den anden side.

35 Det bemærkes, at ordlyden af artikel 1, stk. 2, i beslutning nr. 67/94 udtrykkeligt og utvetydigt bestemmer, at det relevante referencepunkt ved fastsættelsen af en antidumpingtold er den angivne toldværdi. Det skal herefter først undersøges, om de argumenter, der er fremført af den italienske regering og af Kommissionen, er relevante, og, i givet fald, om de kan rejse tvivl om det resultat, der tilsiges af ordlyden af artikel 1, stk. 2, i beslutning nr. 67/94.

36 Hvad for det første angår den italienske regerings argument vedrørende ordlyden af artikel 1, stk. 2, i beslutning nr. 1751/94 om indførelse af en endelig antidumpingtold må det antages, at udtrykket »den anerkendte toldværdi« i denne bestemmelse har til formål at angive det selvfølgelige, at den af anmelderen anførte pris ikke er endeligt afgørende for fastsættelsen af en antidumpingtold.

37 EF-toldkodeksens artikel 29, stk. 1, bestemmer, at toldværdien, dvs. transaktionsværdien, i givet fald skal justeres i henhold til artikel 32 og 33 i samme kodeks. Som det desuden fremgår af artikel 29, stk. 1, litra d), og artikel 29, stk. 2, i samme kodeks, er toldmyndighederne bemyndigede til at undersøge den af klarereren anførte pris og i givet fald at afvise den. Udtrykkene i artikel 1, stk. 2, i beslutning nr. 1751/94 indeholder derfor intet, der kan rejse tvivl om det resultat, der følger af ordlyden af artikel 1, stk. 2, i beslutning nr. 67/94.

38 For det andet har den italienske regering gjort gældende, at der skal tages hensyn til formålene med antidumpingforskrifterne, og med henblik herpå skal samtlige etaper i et successivt salg tages i betragtning, således at der ikke anlægges en

formalistisk tilgang. Ved successive salg, hvorefter en vare overgår til fri omsætning, bør de forskellige salg, der sker med henblik på import til Fællesskabets toldområde, betragtes som indledende stadier af samme import, således at det relevante tidspunkt for fastsættelse af toldværdien ved anvendelsen af en antidumpingtold nødvendigvis svarer til tidspunktet for en EF-erhvervsdrivendes første køb af varen, hvilket tidspunkt nærmere bestemt er tidspunktet, hvor varen indføres i »Fællesskabets kredsløb«.

39 Som generaladvokaten med rette har anført i punkt 56-58 i forslaget til afgørelse, følger det af grundbeslutningens artikel 1 og artikel 2, stk. 1, at antidumpingforskrifterne har til formål at sikre beskyttelse mod import, der er genstand for dumping eller støtte, og at en antidumpingtold kan pålægges ethvert produkt, der er genstand for dumping i de tilfælde, hvor produktets overgang til fri omsætning i Fællesskabet forvolder skade.

40 Henset til disse bestemmelser forudsætter anvendelsen af en antidumpingtold således, at en indførsel af varer på Fællesskabets marked forvolder skade på EF-erhvervsgrænsen. Antidumpingforskrifterne angår ikke et varesalg som sådan, som det i hovedsagen første salg af hæmatit råjern fra OME-DTECH til CMP, så længe disse varer hverken bliver eksporteret til Fællesskabets toldområde eller overgår til fri omsætning i Fællesskabet. Antidumpingtold har til formål at udligne den dumpingmargin, som følger af forskellen mellem eksportprisen til Fællesskabet og den normale værdi for en vare, og herigennem fjerne de skadevoldende virkninger af indførslen af de pågældende varer til Fællesskabet. Som det fremgår af betragtning 64 og 67 til beslutning nr. 67/94 om hæmatit råjern, udgør minimumsprisen på 149 ECU pr. ton det prisniveau, ved hvilket import ikke forvolder væsentlig skade på EF-erhvervsgrænsen.

41 Antidumpingforskrifternes formål indebærer således principielt ikke, at der opkræves en antidumpingtold på grundlag af den pris, der er fastsat i forbindelse med et forudgående salg af de omhandlede varer, hvis den pris, der faktisk er betalt eller skal betales af klarereren, er lig med eller højere end minimumsprisen i henhold til antidumpingforanstaltningen.

42 Den italienske regering gør imidlertid nærmere bestemt gældende, at det følger af formålet med beslutning nr. 67/94, at det i forbindelse med successive salg, der sker med henblik på import til Fællesskabets område — hvilket indebærer overgang til fri omsætning — er en EF-erhvervsdrivendes første køb, der er afgørende for anvendelsen af antidumpingtolden. Den skade, der forvoldes på Fællesskabets marked, følger ikke alene af den konkrete indførsel til Fællesskabets toldområde af varer, der sælges til lave priser, men ligeledes når der tildeles en EF-erhvervsdrivende, der køber varer til en lavere pris end andre EF-erhvervsdrivende, en fordel.

43 Denne argumentation forudsætter, at det formål, der forfølges med beslutning nr. 67/94, ville kunne omgås ved successive salg, også selv om, som det er tilfældet i hovedsagen, prisen for det sidste salg, på hvilket tidspunkt overgang til fri omsætning finder sted, er højere end minimumsimportprisen.

44 Det bemærkes, at den blotte omstændighed, at en EF-erhvervsdrivende favoriseres i forhold til andre EF-erhvervsdrivende i forbindelse med køb af varer til en lavere pris end den, som betales af sidstnævnte, ikke strider mod formålet med beslutning nr. 67/94. Dette formål er ikke at fratage importører eventuelle fordele, men, som det fremgår af betragtning 64 til samme beslutning, at forhindre, at EF-erhvervsgrenen, nærmere bestemt producenterne, forvoldes væsentlig skade.

- 45 For det tredje og sidste har den italienske regering, støttet af Kommissionen, gjort gældende, at den variable antidumpingtold, der er indført ved beslutning nr. 67/94, let kan omgås ved hjælp af en transversal priskompensation eller, anvendt på andre produkter, ved angivelse af kunstigt forhøjede priser.
- 46 Det bemærkes, at i henhold til grundbeslutningens artikel 13, stk. 2, skal de foranstaltninger, der indfører en antidumpingtold, især indeholde oplysninger om størrelsen og arten af den pålagte told, samt om visse andre forhold. Det følger af denne bestemmelse, at institutionerne inden for grænserne af den skønsmæssige beføjelse, der er tillagt dem, frit kan vælge mellem de forskellige typer af told (jf. dom af 11.7.1990, forenede sager C-305/86 og C-160/87, Neotype Techmashexport mod Kommissionen og Rådet, Sml. I, s. 2945, præmis 58). Hvad angår hæmatit råjern med oprindelse i de lande, der opregnes i beslutning nr. 67/94, havde Kommissionen således mulighed for at indføre en specifik told, eventuelt kombineret med en variabel told, der vanskeligere kan omgås (jf. med hensyn til Rådets forordning (EØF) nr. 3068/92 af 23.10.1992 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af kaliumchlorid med oprindelse i Hviderusland, Rusland og Ukraine (EFT L 308, s. 41), som ændret ved forordning (EF) nr. 643/94 af 21.3.1994 (EFT L 80, s. 1), Rettens dom af 29.9.2000, sag T-87/98, International Potash Company mod Rådet, Sml. II, s. 3179, præmis 43-48). Som det anføres i betragtning 66 til beslutning nr. 67/94, besluttede Kommissionen i medfør af sin skønsmæssige beføjelse, at i det tilfælde, der er omhandlet i beslutningen, er »indførelsen af en minimumspris [...] den mest hensigtsmæssige foranstaltning« for at nå de mål, der forfølges ved beslutningen.
- 47 Når henses til, at en variabel told let kan omgås, og at en sådan praksis kan imødegås ved at indføre en specifik told eller en kombination af en variabel told og en specifik told, kan den omstændighed, at Kommissionen på trods heraf ved beslutning nr. 67/94 har besluttet at gøre brug af en variabel told, ikke i sig selv begrunde, at

fastsættelse af en antidumpingtold på grundlag af den angivne toldværdi helt opgives til skade for importørerne, således som der er fastsat i nævnte beslutning.

48 På grundlag af det ovenfor anførte kan de argumenter, der er fremført af den italienske regering og af Kommissionen, ikke anfægte det resultat, der udtrykkeligt og utvetydigt følger af ordlyden af artikel 1, stk. 2, i beslutning nr. 67/94. (jf. analogt dom af 8.12.2005, sag C-220/03, BCE mod Tyskland, Sml. I, s. 10595, præmis 31).

49 Herefter må det konstateres, at i henhold til artikel 1, stk. 2, i beslutning nr. 67/94 kan toldmyndighederne ikke ved anvendelse af den antidumpingtold, som er indført ved denne beslutning, fastsætte toldværdien på grundlag af den pris, som er fastsat for de pågældende varer i forbindelse med et salg, som fandt sted forud for det, der ligger til grund for toldangivelsen, hvis den angivne pris svarer til den pris, som faktisk er betalt eller skal betales af importøren.

Om toldmyndighedernes adgang til at henholde sig til et forudgående salg ved anvendelse af den antidumpingtold, der er indført ved beslutning nr. 67/94, når de bestrider rigtigheden af den i toldangivelsen anførte pris

50 Ved afgørelsen af, om toldmyndighederne ved anvendelse af en antidumpingtold i medfør af beslutning nr. 67/94 kan henvise til den pris, som er fastsat i forbindelse med et salg, der fandt sted forud for det, der ligger til grund for toldangivelsen, når den bestrider rigtigheden af prisen angivet i anmeldelsen, skal de relevante bestemmelser i gennemførelsesforordningen samt i EF-toldkodeksens artikel 29 og 31 gennemgås under hensyn til særegenhederne ved en variabel antidumpingtold.

- 51 I den forbindelse bemærkes, at ifølge artikel 1, stk. 3, i beslutning nr. 67/94 finder gældende bestemmelser for told anvendelse.
- 52 Det skal i samme forbindelse understreges, at gennemførelsesforordningens artikel 181a, der blev indsat ved forordning nr. 3254/94, bestemmer, at når toldmyndighederne har begrundet tvivl om, at den angivne værdi svarer til det samlede beløb, der er betalt eller skal betales, har de ikke pligt til at fastsætte toldværdien efter transaktionsværdimetoden og kan afvise den angivne pris, hvis denne tvivl fortsat består, efter at de eventuelt har anmodet om yderligere oplysninger eller dokumenter og i den forbindelse har givet den pågældende person rimelig mulighed for at gøre sine synspunkter gældende vedrørende de grunde, som denne tvivl er baseret på.
- 53 Selv om denne bestemmelse i gennemførelsesforordningen endnu ikke var gældende, da de i hovedsagen omhandlede varer blev angivet, er den ifølge de oplysninger, som Kommissionen har givet, udtryk for en kodifikation af en internationalt og på fællesskabsplan gældende toldpraksis, således som denne blev anvendt på tidspunktet for de faktiske omstændigheder i hovedsagen. Desuden fastsætter EF-toldkodeksens artikel 29, stk. 2, litra a), de samme procedurekrav i de tilfælde, hvor toldmyndighederne har grund til at antage, at en særlig forbindelse mellem køber og sælger har påvirket prisen. Det må således konkluderes, at disse procedurekrav er uløseligt forbundet med vurderingssystemet.
- 54 Under henvisning til gennemførelsesforordningens artikel 181a i samt til ovennævnte toldpraksis, har Kommissionen vurderet, at de italienske toldmyndigheder var berettigede til at lægge den pris til grund, der blev fastsat i forbindelse med et salg, der fandt sted forud for det, der ligger til grund for toldangivelsen.

- 55 Det bemærkes, at gennemførelsesforordningens artikel 181a alene bestemmer, at myndighederne »ikke [har] pligt til at fastsætte toldværdien af indførte varer efter transaktionsværdimetoden«, men den præciserer ikke, hvilken anden værdi der i dette tilfælde skal erstatte transaktionsværdien.
- 56 Det følger af EF-toldkodeksens artikel 30 og 31, der finder anvendelse på den antidumpingtold, der er indført ved beslutning nr. 67/94, jf. dennes artikel 1, stk. 3, at hvis toldværdien af de importerede varer ikke kan fastsættes i henhold til artikel 29 i denne kodeks, skal den fastsættes enten i henhold til artikel 30 eller i henhold til artikel 31.
- 57 Der opstår således det problem, om toldmyndighederne i tilfælde, hvor det i forbindelse med den i denne doms præmis 52 omhandlede undersøgelse ikke er muligt at fastsætte den reelle transaktionsværdi, dvs. den pris, der faktisk er betalt eller skal betales i forbindelse med den transaktion, der ligger til grund for toldangivelsen, i henhold til EF-toldkodeksens artikel 30 og 31 kan henholde sig til prisen i forbindelse med et forudgående salg.
- 58 Hvad for det første angår EF-toldkodeksens artikel 30 bemærkes, at denne artikel i det væsentlige tilsigter at fastslå toldværdien på grundlag af prisen for den omhandlede vare. Det karakteristiske for dumping består imidlertid i, at en vare indføres på Fællesskabets marked til en lavere pris end prisen på dette marked. Herudover består det særegne ved en variabel antidumpingtold i, at denne told beregnes på grundlag af forskellen mellem minimumsimportprisen og den konkret aftalte pris for den omhandlede vare. Følgelig kan den toldværdi, der fastsættes i henhold til artikel 30 under henvisning til den pris, der i almindelighed betales eller skal betales, ikke anvendes ved anvendelse af en variabel antidumpingtold.

- 59 For det andet bestemmer EF-toldkodeksens artikel 31, stk. 1, at toldværdien på de heri fastsatte betingelser fastsættes på grundlag af de foreliggende data i Fællesskabet og ifølge rimelige fremgangsmåder, der er forenelige med grundprincipperne og de almindelige bestemmelser i internationale aftaler og med de bestemmelser, der opregnes i artiklen.
- 60 Det fremgår af retspraksis, at fællesskabsordningen om toldværdiansættelsen har til formål at indføre et retfærdigt, ensartet og neutralt system, som udelukker anvendelse af vilkårlige eller fiktive toldværdier (Unifert-dommen, præmis 35, dom af 19.10.2000, sag C-15/99, Sommer, Sml. I, s. 8989, præmis 25, og af 16.11.2006, sag C-306/04, Compaq Computer International Corporation, Sml. I, s. 10991, præmis 30), og at dette formål er i overensstemmelse med handelspraksis (dom af 25.7.1991, sag C-299/90, Hepp, Sml. I, s. 4301, præmis 13). I henhold til punkt 2 i de forklarende bemærkninger om toldværdi i bilag 23 til gennemførelsesforordningen vedrørende EF-toldkodeksens artikel 31, stk. 1, bør de fremgangsmåder for værdiansættelse, som skal benyttes i medfør af artikel 31, stk. 1, være de i artikel 29 og artikel 30, stk. 2, i samme kodeks anførte, men en »rimelig smidighed« ved anvendelsen af disse metoder er i overensstemmelse med formålet og med bestemmelserne i artikel 31, stk. 2, i samme kodeks.
- 61 Når henses til behovet for at fastsætte en toldværdi ved anvendelse af en variabel antidumpingtold og for en »rimelig smidighed« som nævnt i punkt 2 i de forklarende bemærkninger, skal det medgives, at den pris, der er fastsat i forbindelse med et salg, der fandt sted forud for det salg, der danner grundlag for toldangivelsen, udmærket kan være udtryk for foreliggende data i Fællesskabet, som i medfør af EF-toldkodeksens artikel 31, stk. 1, lovligt kan lægges til grund ved fastsættelsen af toldværdien. Når henses til det særegne forhold ved en variabel antidumpingtold som nævnt i denne doms præmis 58, udgør en henvisning til denne pris en måde, hvorpå toldværdien kan fastsættes, der både er »rimelig«, jf. artikel 31, stk. 1, og forenelig med

grundprincipperne og de almindelige bestemmelser i internationale aftaler samt med de bestemmelser, der henvises til i samme artikel 31, stk. 1.

62 Ifølge EF-toldkodeksens artikel 31, stk. 2, litra b), kan den toldværdi, som er fastsat i henhold til denne artikels stk. 1, dog ikke baseres på en ordning, der i toldmæssigt øjemed tillader, at den højeste af to mulige værdier vælges. Da denne bestemmelse er møntet på en variabel antidumpingtold, er den til hinder for en ordning, der tillader, at den laveste værdi vælges. I øvrigt er artikel 31, stk. 2, litra g), i samme kodeks til hinder for, at den nævnte toldværdi baseres på vilkårlige eller fiktive værdier.

63 Det skal derfor præciseres, at den toldværdi, der er relevant ved fastsættelsen af en variabel antidumpingtold, svarer til den pris, der er blevet aftalt i forbindelse med det tidligere salg, der tidsmæssigt ligger tættest på det salg, der ligger til grund for toldangivelsen, og hvis rigtighed toldmyndigheden ikke har nogen objektiv grund til at betvivle.

64 På baggrund af det ovennævnte skal det forelagte spørgsmål besvares med, at i henhold til artikel 1, stk. 2, i beslutning nr. 67/94 kan toldmyndighederne ikke ved anvendelse af den antidumpingtold, som er indført ved denne beslutning, fastsætte toldværdien på grundlag af den pris, der er fastsat for de pågældende varer i forbindelse med et salg, som fandt sted forud for det, der ligger til grund for toldangivelsen, hvis den angivne pris svarer til den pris, som faktisk er betalt eller skal betales af importøren. Når toldmyndighederne har begrundet tvivl om rigtigheden af den angivne toldværdi, og hvis der, efter at de har anmodet om yderligere oplysninger og har givet den pågældende person rimelig mulighed for at gøre sine synspunkter gældende vedrørende de grunde, som denne tvivl er baseret på, uden at det er muligt at fastslå den pris, der faktisk er betalt eller skal betales, stadig består tvivl, kan de i henhold til EF-toldkodeksens artikel 31 beregne toldværdien med henblik på anvendelse af den antidumpingtold, der er indført ved beslutning nr. 67/94, ved henvisning

til den pris, der er aftalt for de pågældende varer i forbindelse med det salg, der tidsmæssigt ligger tættest på det salg, der ligger til grund for toldangivelsen, og hvis rigtighed toldmyndigheden ikke har nogen objektiv grund til at betvivle.

Sagens omkostninger

- ⁶⁵ Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger. Bortset fra nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Fjerde Afdeling) for ret:

I henhold til artikel 1, stk. 2, i Kommissionens beslutning nr. 67/94/EKSF af 12. januar 1994 om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen [til Fællesskabet] af hæmatit råjern med oprindelse i Brasilien, Polen, Rusland og Ukraine kan toldmyndighederne ikke ved anvendelse af den antidumpingtold, som er indført ved denne beslutning, fastsætte toldværdien på grundlag af en pris fra et salg vedrørende de samme varer, som fandt sted forud for det, der ligger til grund for toldangivelsen, når den angivne pris svarer til den pris, som faktisk er betalt eller skal betales af importøren.

Når toldmyndighederne har begrundet tvivl om rigtigheden af den angivne værdi, og hvis der, efter at de har anmodet om yderligere oplysninger og har givet den pågældende person rimelig mulighed for at gøre sine synspunkter gældende vedrørende de grunde, som denne tvivl er baseret på, uden at det er muligt at fastslå den pris, der faktisk er betalt eller skal betales, stadig består tvivl, kan de i henhold til artikel 31 i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførsel af en EF-toldkodeks beregne toldværdien med henblik på anvendelse af den antidumpingtold, der er indført ved beslutning nr. 67/94, under henvisning til den pris, der er aftalt for de pågældende varer i forbindelse med det salg, der tidsmæssigt ligger tættest på det salg, der ligger til grund for toldangivelsen, og hvis rigtighed toldmyndigheden ikke har nogen objektiv grund til at betvivle.

Underskrifter